

руські. Не заподіяно би певно і так упривілеюваному у нас польському шкільництву ніякої кривди, коли-би дано нам ту школу, котрої цілий руский нарід так потребує.

Рускі родичі зі Львова, не маючи можності образувати своїх дівчат в ріднім язичі, піднесли тепер на-ново ту справу. Довідуємо ся, що також руске товариство педагогічне і виділ «Народної Ради» в інтересі цілого руского народу висилають подібні петиції. Можемо мати надію, що спільні старання доведуть вкінці до ціли.

Просьба львівських родичів звучить ось так:

Високе ц. к. Міністерство!

Підписані родичі, посилавши свої доньки до чотиро-класової рускої школи вправ при ц. к. женьській учительській семінарії у Львові, просять усильно Високе ц. к. Міністерство, щоби зволило доповнити ту школу чотирма дальшими класами (від пятої до осьмої класи), а то поступено так, щоби вже з слідующим роком шкільним 1897/8 отворена була пята класа для учениць, що кінчать тепер четверту класу.

Просьбу свою попирають підписані родичі слідующими важними причинами:

1) Підписані, записуючи з-разу свої доньки до ц. к. рускої школи вправ чинили се в тій певній надії, що діти їх будуть побирати там в своїм матернім язичі не тільки науку елементарну, але одержать і те образование, яке в нинішніх часах від дівчат загально вимагає ся, а яке подає школа віділова. Надію свою покладали підписані на тій оправданій основі, що Високе Міністерство узнало було вже давніше ту потребу і установило рескриптом з дня 11. серпня 1879 ч. 11.867 для учениць попередньої мішаної школи вправ п'яту і шесту класу. — Теперішнє ограничене женьської школи вправ на чотири класи тяжко дотикає підписаних родичів. У Львові (як і в цілім краю) нема ні одної віділової школи рускої, — отже доньки наші не мають ніякого заведеня, де би могли по скінченю рускої школи вправ продовжати науку в своїм ріднім язичі. Хочаби їх дальше образувати, мусли би підписані посилати їх до польських віділових шкіл. Однак така зміна викладової мови є сполучена з многими трудностями дидактичними і дуже спиняє дальшу їх науку. (Се пізнають навіть дирекції польських шкіл женьських, більшекласових і віділових, ставляючи ноторично різні труднощі і приймаючи дуже нерадо учениць руских шкіл до своїх заведень). Крім того виставлена руска молодіж женьска в польських школах і на ту кривду, що не одержує там ніякого образования ні в рускій мові, ні в рускій історії і літературі.

2) Підписані згадали вже повисше, що потребу висших клас женьських при рускій школі вправ признало вже раз Високе Міністерство, установляючи рескриптом з дня 11. серпня 1897 ч. 11.867 (зауділенням Радю шкільному краєвою письмом з дня 21. серпня 1879 ч. 8474) при тогдішній мішаній школі вправ — ще осібну п'яту і шесту класу для дівчат. Рескрипт сей увійшов в році 1879/80 навіть дійстно в жите; однак опісля, по розділі тої мішаної школи на мужеску і женьску, пішов в непамять — на велику шкоду руских родичів і учениць.

3) Трудности що-до підручників для такої більше-класової школи не є великі. Деякі учебники (як Читанка руска) є вже готові, інші добрі книжки можуть бути ужиті з низших клас шкіл середних, а вкінці можуть тимчасово послужити і деякі польські підручники. В короткім же часі, до одного або двох літ, можуть рускі учителі всі потрібні підручники легко виготовити.

4) Фреквенція висших клас є зовсім запевнена. Доказом того є значне число дівчат в теперішній ц. к. рускій школі вправ, учениць в рускій школі ім. Маркіяна Шашкевича, а вкінці поважне число дівчат прибуваючих з провінції і побиравших свою першу науку в язичі рускім, а ходячих лише з konieczности до польських шкіл віділових.

Рускі родичі дозволяють собі висказати непохитну надію, що Високе ц. к. Міністерство увгляднить їх наглячу потребу і сповнить їх усильну справедливу просьбу.

У Львові дня 22. мая 1897.

(Підписи).

Сподіємо ся, що всі рускі послы без ріжниць партій займуть ся щиро сею справою і доведуть її рішучо до доброго успіху.

Д О П И С Ь.

З Відня пишуть нам під днем 26 мая.

Рівночасно, коли послы німецкі тратять час на пусту обструкцію, забирають ся послы більшости парламентарної до позитивної роботи. Вчора, 25 мая, відбув «Союз аграрний» друге своє засіданє, а предметом нарад була пекуча справа організації хліборобів в спілки. Реферував посол Повше (Словінець), а Союз ухвалив, доложити всяких старань, щоб як найскорше прийти в поміч селянству через ухвалене дотичного закону ще в сім році. Нині почала ся вже генеральна дискусія над сим предметом і в комісії ріжничій під проводом кн. Шварценберга. По генеральній дискусії приступить комісія до вибору референта.

Вчора (25 мая) зібрали ся делегати всіх клубів більшости парламентарної, щоби обговорити справу видавництва спільного органу в обороні інтересів Славян австрійських. Рішено видавати тижневник, обіймаючий 16 сторін печати, під іменем «Slavische Montagspost». В органі тим, що буде появляти ся кожного понеділка, будуть обговорювані справи всіх Славян австрійських і реєструвати ся всі важніші події з розвою політичного і культурного поодиноких народів славянських. Є се важний момент для Славян, бо через такий орган не лише познакомять ся Славяни ближше межі собою, але і научать ся спільно боронити своїх інтересів против Німців і Італійців. Делегатом з клубу «Христ.-славянського Союзу» були послы Вахнянин і Спінчич, з польского «Кола» Руговекий, а з посеред Чехів Курц.

Нині роздано в палаті посольській спис клубів парламентарних. Всіх клубів витворилось дося 18. Такими єуть: Клуб консервативної більшости чеської (19 членів); клуб центра (6 членів), клуб антисемітів (26 чл.), клуб чеський (60 чл.), клуб німецких поетуповців (33 чл.), клуб німецкої більшости посілости (30 чл.), клуб італійський (19 чл.), коло польске (59 чл.), клуб християнсько-польских людовців (Стояловцян, 6 чл.), клуб людовців польских (3 чл.), клуб румунський (5 чл.), група Шенерера (5 чл.), славянський христ. народний Союз (35 чл.), клуб соціальних демократів (15 чл.), вільний союз німецкий (15 чл.), Союз німецких людовців (38 чл. і 3 госпітанти), клуб католицких людовців німецких (31 чл.), клуб диких (17 чл.) З руских послів належать до «Славянського христ. народного Союзу»: Барвінський, Гробельський, Каратицький, Мандичевський, Охримович, Вахнянин і Винницький. Пос. Яросевич належить до клубу соціальних демократів (sic!), а послы Танячевич і Окуневський не належать до ніякого клубу, т. є. єуть дикими послами.

Нині відбуває ся засіданє палати посольської. Ситуація не змінена. Німці продовжають обструкцію. Більшість парламентарна стоїть на становиську: передержати обструкцію.

Атисеміти аранжують у Відні збори, на котрих западають протести проти обструкції.

Аванс судейских урядників.

З дотичного розпорядження міністерства справедливости, ані з оповіщень конкурсних не можна докладно обчислити, яке число посад в кожній ранзі ще сего року буде обсаджено. Подаємо проте слідуочу на автентичних інформаціях оперту вітку.

I. Нові посади у всхідній Галичині:

а) VI. рангі: 1 посада президента в Стрию і 4 посади віцепрезидентів а то: другого віцепрезидента у Львові і по одній в Коломиї, Бережанах і Тернополі.

б) VII. рангі: 47 радників суду краєвого при трибуналах I. інстанції і 1 прокуратор в Стрию. Дочисляючи до сих 48 посад тих 5 посад, котрі опорожняють ся через обсаду посад

президента і віцепрезидентів як а), оказує ся число 53 всіх посад VII. рангі до обсадження.

в) VIII. рангі: 19 секретарів при судах окружних, 20 секретарів при судах повітових, 1 судія повітовий. Дочисляючи до того 53 посад, котрі опорожняють ся через обсаду посад радників як б), оказує ся число 93 всіх посад VIII. рангі до обсадження.

г) IX. рангі: 93 посад, котрі би мали опорожнити ся через обсаду посад секретарів як в) зменшає ся о 36 посад ад'юнктів судів окружних і 5 посад ад'юнктів судів повітових (в Стрию), котрі звивають ся. Полишає ся проте 52 посад до котрих дочислити належить: 1 нову посаду ад'юнкта суду окружного, 4 нові посади ад'юнктів повітових судів, 11 посад ад'юнктів без означеного місця службового. Разом буде проте 68 посад IX. рангі до обсадження.

II. Нові посади на Буковині:

а) VI. рангі: 1 посада віцепрезидента (в Сучаві).

б) VII. рангі: 10 радників суду краєвого при трибуналах I. інстанції. Дочисляючи до того посаду одну через опорожненє як а), буде посад VII. рангі 11 до обсадження.

в) VIII. рангі: 4 посади секретарів при трибуналах I. інстанції і 8 секретарів при судах повітових. Дочисляючи 11 посад, котрі опорожняють ся як б) буде посад VIII. рангі 23 до обсадження.

г) IX. рангі: Звиває ся 8 посад ад'юнктів судів окружних, полишить ся проте з опорожнених по секретарях як г) посадах тільки 15 посад IX. рангі до обсадження.

III. Переміни, через котрі посади не опорожняють ся:

а) Президенти в Коломиї, Бережанах, Тернополі і Сучаві перейдуть до V. рангі.

б) 20 судій повітових перейде з титулом радників суду краєвого до VII. рангі, а то по старшині без взгляду чи з всхідної Галичини чи з Буковини, проте не дасть ся обчислити яке число на всхідну Галичину а яке на Буковину припадає.

Вісти політичні.

Ческе намістництво і моравске видало нові інструкції до язикових розпоряджень в дусі виводів гр. Баденього, пороблених в палаті нанів. В інструкціях тих видано постанови, що язикові розпорядження мають обовязувати також уряди в їх внутрєнній службі. Такі самі інструкції має в короткім часі видати і міністерство справедливости.

Німецкий парламент признав правительству 49 мільонів марок на нове озброєне артилерії. В Берліні розпочав ся процес против Тавша, кримінального комісара і дневникаря Лїцова. Підчас розправи показало ся, що Тавш провадив інтриги і шпигунства в інтересі російского правительства і удержував зносини з російскими шпигунами.

Порта заперестала видаляти Греків з Царгороду. Повстанці на Креті спалили всі села в околиці міста Регимна.

Новинки.

— Заходом товариства «Бояна» устроюють Русини міста Станиславова дня 16-го н. ст. червня с. р. в сали театральній ім. Монюшка торжественний вечер в память XXXVI-их роковин смерти Тараса Шевченка. Програма вечера слідуоча: 1) Вступне слово і відчит: «Про значінє Шевченка для рускої суспільности» виголосить п. Волод. Масляк. 2) «До рускої пісні» мішаний хор В. Матюка. 3) «Гамалія» мужеский хор в супроводі фортепяну і деклямації І. Білковского. 4) Жидівка Halevy-ого сольоквартет (на фортепян, скрипку, флет і віолончело). 5) Деклямація Шевченкової поезії «Думи»; виголосить панна С. 6) «Там на горі жито» мішаний хор о. Мик. Кумановского. 7) Сьпів Яреми з Шевченкових «Гайдамаків», сольо баритонове, музика Н. Лисенка, відспіває п. Стр. 8) «Галицка жизнь» фантазія на мотивах руско-народних. сольоквартет музичний укладу А. Квеха. 9) «Було колись» мужеский хор Ф. Колесен. 10) «Еспана» (Іспанія) Вальдтайфля-Шабріє, подвійний хор в супроводі фортепяна. — Початок вечера точно о годині 8-ій. По вичерпаню про-

грамі відбуде ся в побічних комнатах (реставрація Русина п. Геркоперця) спільний комерс.

— **Міністер рільництва гр. Ледебур** вибирає ся 10-го червня в подорож до Галичини, щоби звідати декотрі краєві школи рільничі. Міністер буде в отих місцевостях в Неполомицях, Кракові, Чернихові, Тарнові, Гумнісках, Львові і Дублянах.

— **Святотатство.** До костела в Трумав (Долішна Австрія) вломили ся вночі якісь злодії, а позаяк всі вартійші церковні річи були сховані, підпалили великий вівтар і хоругви. Огонь пригашено, але шкоди є значні. Рабівники, що в марті сего року також обрабували той самий костел, пезли без сліду.

— **Церков руска в Ріо-Кляро.** Микола Лещини з Поручина, що вибрав ся перед двома роками до Бразилії, пише тепер з відтам до своїх рідняків до Поручина, що тамонні Русини в Ріо-Кляро зачали в січні сего року під проводом свого пароха о. Роздольського будувати церков і мали єї до Великодня укінчити. Щастя Боже нашим заморским братьям!

— **Величезна дефравдація.** Заряджена ревізія акцизного уряду в місті Фоджії виказала недоплату 354.000 лірів. Префектура увязнила в тій справі 42 міських радників.

— **Страшні числа.** Урядове справоздане про робітничі відношення в Сполучених Державах в Америці, оголошує що в Шікаго така нужда, що 50.000 фамілій, котрі не мали жадного заробку мусіла поліція ратувати через зиму від голодової смерті. Такі самі відносини є у Філадельфії, де осіло 6.000 до 8.000 австрійських підданних, та не мають жадного удержання. Знов генеральна комісія іміграційна начислила за 1896 рік 75.108 австрійських населенців, з котрих 39.898 вивандрувало з Угорщини а 35.205 з Австрії. Яка доля чекає їх там, се найкрасше показує зіставлене тих обох справоздань.

— **Діурністи,** ті білі мури в державній службі, дочекають ся незадовго поліпшення своєї долі. Виготовлено уже проект, після якого управити ся денну платню діурніста у Відні на 1 зр., деінде на 80 кр. Час вимовлення продовжено з 14 днів на один місяць. В слабости дістане діурніст через три місяці свою платню, але аж по шістьох місяцях можна єго віддалити задля тої причини. По десятиох літах служби набуває право до пенсії 120 зр. річно і она росте до 40 літ служби на 350 зр. На посади урядників в канцелярійнім фаху мають діурністи першештво перед всіма иньшими компетентами, з винятком цертифікованих підофіцерів. Ся устава має після проекту увійти в жите з початком 1898 року.

— **Із заздности** підпала Аksenія Гужуманіха, гадзіня з Нових Мамаївців на Буковині, свою власну хату. Єї чоловік заглядав до чорнобрової сусідки. Не помагали ні просьби ні грозби Аksenії, невірний муж чим раз більше липнув до чужої жінки, а занехував свою. Того не могла знести Аksenія. Пимстити ся доконче, то була єї гадка. Коли чоловіка не було дома, бо війшов досвіта на роботу в поле, она підложила огонь під власну стріху. Огонь знищив усї господарські будинки. Надбїг чоловік з поля та застав тільки румовище. А на згарищах стоїть жінка Аksenія простоволоса тай кличе: пішов твій маєток як твоя любов до мене. Чи мав що на те відповісти невірний чоловік — чи ні — не знаємо, але власть провела Аksenію до суду і там будуть розбирати єї серцеву справу з правного боку.

— **Цілованє рук.** У нас є поганій звичай, цілувати по руках. Зійдуть ся дві куми на торзі, тай одна другу цмок в руку і з одної і з другої сторони. Звісна річ, що руками робить ся всяку всячину і не завжди она може бути чиста. Через те стає таке цілованє і обридливе і шкідливе для здоровля. Але як між собою народ цілує ся, то ще не так погано виглядає, бо се або добрі знакоми або свояки. Сто раз бридше є, як мужик цілує пана в руку. Приїде перед цілком чужого сурдутовця, що єго перший раз в житю побачив тай ні з того ні з сего цілує єго по руках. Такого звичаю нема нігде в просвічених краях, то ще привичка з панцизних часів. Чужинцеві мусить видавати ся таке цілованє страх понижуючим і наш мужик, цілючи єго, ставить себе сам низше в очах просвічених людей. Тому був би вже крайній час, щоби люди привикли кланяти ся капелюхом і подавати руку а не цілувати.

— **Веселий інтендант.** Барон Нопча інтендант двірських театрів в Будапешті надуживав свого становища, щоби залицати ся до акторок та балетничок. Недавно дав він демісію одній балетничці, що танцювала вже через двадцять літ в балеті. Демісіонована піднесла свою справу в дневниках, бо бар. Нопча прогнав єї за те, що не хотіла взяти уділу в забаві, яку устроїли єго приятелі для балету, а хоть жадна з паннів і пань з балету не хотіла там іти, змушував їх барон до того через інспіциента. Барон заперечив тому публично, але тепер посипали ся на него зі всіх боків скарги зі сторони тих акторок, що мусіли терпіти єго тиранію а рента за-

страйкувала і не хотіли виступати на сцені, доки інтендант не очистить ся з тих закидів. Справа оперла ся о парламент, де один з послів поставив інтерпеляцію в тім ділі до преzydента міністрів. З нагоди побуту цїсаря в Будапешті був Нопча на аудієнції у цїсаря, щоби запросити монарху на представленє. В передпокою стрігив єго граф Голуховский словами: «Як вам поводить ся, веселий інтенданте?» Може колись єму було весело, але тепер певно що ні, бо він скомпромітований перед цілим світвом і мусів уступити зі свого почетного становища.

— **Мака Чуляльонкорн,** король Сіаму, виправив ся в подорож по Европі. Числить він нині 47 літ, є дуже образований і найновішим ідеям та урядженням доступний монарх, що в своїм краю позаводив вже багато основних реформ. Постарав ся о знесенє невільництва і покликав з розличних країв Европейців до своєї держави, щоби при їх помочи перевести дальші новости і улучшеня. Німцям приміром поручив спеціально з'організувати почту, Англіїцям залізницю. В наслідок сего Сіам належить вже нині до всесвітнього поштового союзу.

— **Пес пачкарем.** На всілякі найдивачнійші нераз помисли, відзначаючи ся часто великим спритом і оригінальністю, впадали в Коломиї заводів пачкарі що на многих цлових лініях творять добре з'організовані банди. Тепер видумали они новий, незваний доси спосіб, як пошивати в дурнів чуйних цлових стражників. Цлову лінію від сторони Вербіжа творить ріка Прут, через котрий дістати ся мож до міста лише по однім мості, що єго день і ніч стережуть вартівники. Проворні пачкарі зміли однак через цілий рік ошукувати сторожу, а в тій цілі вшчили они пса переплавати ріку в обох напрямках. Спільники уставлені на заміскім березі, обкладували пса в міхурі, наповнені горівкою, котрі ученій лягавець переносив через воду і складав в домі свого пана. Недавно тому проходжуючий ся над берегом стражник побачив нечаяно на своє велике перераженє видобуваючого ся з води пачкаря і зловив єго на горячій вчинку. Панове з проінації довідавши ся о небувалім доси випадку виведеня їх в поле, ставили злочинця перед суд і засудили бідну собаку на кару смерті. Однак завдяки інтервенції магістрату замінено той строгий приговор на доживотне увязненє — на ланцюху.

— **В справі крадежи образів у Відні.** Арештований у Відні др. Ленкей признав ся вже, що крім крадежи в галерії образів гр. Черніна, допустив ся також крадежий в краєвій галерії образів в Пешті і у віденськїм Kunstverein-і. Покрадені образи віднайдено і віддано властителям. Кілька образів др. Ленкей заставив був за великі гроші. Щоби спасти ся перед карою, він удає божевільного. До недавна звав ся він Енглендер, а й доси є — жидом.

— **Число божевільних** в Англії зросло в протяг літ з 36.762 на 36.446. Тоді на 10.000 мешканців сполученого королівства випадало недужих умислово 8.67, нині випадає їх 31.38. Особливо зростає при тім число божевільних серед низших верств населеня, бо в повисшїм відношенню з 15.95 на 28.44.

— **Міліоновий дар** одержав комітет добродійности в Парижі. Графиня де Кастелян, з дому донька американського міліонера Гульда, жертвувала міліон франків на будову постійної палати добродійности, де відбували би ся всілякі добродійні венті, представленя, концерти і т. д. а котра будучи з каменя, скла і заліза, не грозила би пожегаром. Палата ся повстане здає ся на місці спаленого базару.

— **Замах на царя.** Берлінський Local-Anzeiger подає з Петербурга ось таку сензаційну, але неімовірну вість: По парку в Царскім Селі крутив ся часто ремісник з Оряньска, котрий певняв ся є великим патріотом і що бажає видіти царя. Поступованем своїм звернув однак на себе увагу, так, що єго арештовано. Найдено при нім набитий шестистрільний револьвер і штилет. Чоловік той зізнав, що хотів замордувати царя і стати славним а зарозом заявив, що хоче бути повішеним «як иньші герої». Здає ся, що то якийсь небезпечний фанатик.

— **Торговля дівчатами.** На Новім Брудні, під Варшавою, мешкає кольтонієць Сьвенціцький. Мав він 19-літню доньку, Маріянну, котрої незвичайна краса звертала увагу сусідів. Дівчина занята працею, не зважала на залицяня молодіжи і взагалі поведене єї було взірцеве. Минувшого місяця дівчина несподівано опустила родинний дім і слух за нею загинув. Всяке гляданє закуреного на смерть вітця було безуспішне. Дав знати поліційній власти, і тій по довшїм часі удало ся понасти на слід торгівлі «живим товаром». Розуміє ся, управляли єї ніхто иньший тільки жиди, що за кождо збаламучену дівчину, вислану до Бразилії та Аргентини до публичних домів, брали по 30 рублів. Однакож всьо стало ся за пізно, бо Маріянна була вже за океаном.

— **Смерть на сцені.** Велике вражінє викликав в Берліні нещасливий випадок, що лучив ся 23

мая в театрі на передмістї Вайсензе. Пописував ся там в стріляню якийсь Крігер. Був він знаменитим стрільцем і відзначав ся такою певністю ока і руки, що власти дозволили єму давати публичні представленя. І в неділю підчас представленя задивляв всіх своєю незвичайною зручністю, ціляючи скляні кулі і ріжні иньші предмети, котрі єго сестра держала в руках, або клала собі на рамени або голові. Послідною точкою продукції був скомплікований вистріл, котрого Крігер вже кілька разів пробував, а котрий єму завжди удавав ся. Він відвертав ся плечми до своєї сестри, що мала на голові скляну купу і дивлячи ся в зеркало ціляв поза себе до сестри. В неділю однак єму не повело ся. Рівночасно з гуком вистрілу дав ся чути переразливий крик сестри, що на кілька хвиль перед тим з усміхом на устах приглядала ся приготуванєм брата. Кровю облита упала нещасна на землю, бо вистріл хибив і куля трафила єї в лице. Крігер як збожеволілий кинув ся до сестри, але всі заходи удержання єї при житю були безуспішні. В кількох хвилях жертва зухвалої відваги брата віддала духа.

— **Укарана чванливість.** Одна дама з міщанських кругів в Варшаві, запрошена на весіле до одной дуже багатой купецкої родини, хотіла виступити з цілим можливим блеском. Випозичила отже від ювілера красні брилїанти і очевидно, як се повідають, зробила вражінє. Повернувши однак домів, спостерегла за перестрашенем, що згубила брилїантовий диядем вартости около 5.000 рублів. Згуба не найшла ся, а чванлива дама буде мусіла за брилїанти заплатити. На другий раз відхоє ся їй пишати ся позиченими брилїантами.

— **Божевільність чи глупота.** Париска міліонерка Ефруссі, що єї чоловік доробив ся величезного мастку на торговлі збіжжєм, виправила недавно величавий бал на кількасот осіб при нагоді повінчання своїх двох фаворитів — пєсиків.

— **Всячина.** На залізничій лінії Оломунець-Фрідланд, в вагоні одного поїзду, 19-літній Козель наложив житем під ударами ножа через товариша подорожи, якогось Герчку. Причиною убийства було се, що Козель уняв ся за дівчину, котру Герчка напастував в вагоні. — В Гливицях, на Горішнім Шлеску, перед 9 місяцями вкусив пєс одного машинїста. Пєса застрілили, хотїй не вивенили ся, чи був він встеклий. Недужого уміщено в лязареті і по кількох тяжких випущено яко зовсім випіченого. Тепер жеж по 9-місяцях нагло появили ся у него ознаки встеклизни і в трех днях помер серед найстрашнійших мук. — В Тернополи дня 15-го мая надраном найдено в ривчаку під касарнею цїс. Франца Йосифа, тіло кравця Мойсея Принца лежачого на животі, з лицем зануреним в дощевій баюрі. Принц мусів певно в підпитім стані сточити ся в ривчак і в тій нещасливій позі залив єго дощ на смерть. — У Львові згинула перед двома тижнями девятилітня дівчина Валька Ревій, що служила на Городецькїм. Походила з Зарудець коло Куликова. Згрижена мати (сеулянка) просить о відомість на случай найденя дівчини під адресою пароха в Зарудцях коло Куликова. — В громаді Терек-Бече на Угорщині заштилетував господар Гірдуваккі адвоката Юрія Ніколіца, що перед кількома днями фантував Гірдовацкого з порученя свого клієнта. Розбишпа подав, що вже два дни чигав на нагоду замордованя адвоката. — З Москви доносять, що межі стациями Зубова Полянка і Прічкараєво на лінії казанської залізної дороги дня 21 мая вечером, в наслідок ушкодження осі вагону, вискорив поїзд з шин; 11 вагонів розбитих. — В Темешварі ударив підчас бурі грім в тамошню фортифікацію, а перебігаючи по прововодних дротах, знищив сотки телефонічних апаратів. — Велика буря з градом навістила дня 23-го мая повіт лєський. Околиці Комарна представляють понурий образ знищення. Луки позаливані і замулені, через Верещицю Дністер грозить еще вильвом. — Спадкоємцям барона Гірша вимірено 1,060.715 спадкового податку. — В Орані, у всхіднім Альжирі, прийшло оногді до демонстрацій і розрухів о характері антисемітскім. Араби поняли і без Люеґера в чім діло. — Одної ночи дають знати черновецькому магістратові, що коло гроблі залізничї лежить якийсь труп. Комісія вибрала ся туду і справді застала трупа. Лікар післав по ратунковий віз. В тім трупу починає вставати. Комісія в ноги зі страху. Тільки лікарєви удало ся перемочити в собі загальну паніку і сконстатувати на воскресшїм трупі, що він був на смерть паний. — Дирекція державних залізниц у Львові виставляє на продаж 70 штук стацийних дзвінків, що виїшли вже з ужитя. Ті дзвінки мають по 10 до 20 кільограмів ваги, залізні серця, а деякі залізні консолі. Оферти треба предкладати до дирекції у Львові. — Редакцію газеток кє. Стояловского — *Więca i Pszczółki* — обняв посол др. Данєляк разом з послом кє. Шпондером.

